

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/485/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1207211120
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1207211120.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a JUDr. Milana Chalupku, v právnej veci navrhovateľa: SLOVAKWOOD, s.r.o., so sídlom v Lučenci, Maloveská 68, IČO: 35 852 941, zast. JUDr. Renátou Endrődyovou, advokátkou v Lučenci, Dr. Herza 26, proti odporcovi: Slovenská republika - Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, Bratislava, Chlumeckého 2, IČO: 00 166 260, o zaplatenie 6.631.384,44 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo dňa 30. mája 2012 č.k. 7C/77/2007-325 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa tento domáhal zaplatenia 199.777.238,40 Sk (6.631.384,44 eur) s príslušenstvom (úrokom z omeškania 13% ročne od 19.6.2006 do zaplatenia) z titulu náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pri výkone verejnej moci, odporcovi nepriznal náhradu trov konania a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania vzniknutých štátu vo výške 22,60 eur na účet prvostupňového súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo zistenia, že dňa 17.12.2002 uzatvorili Hlavné mesto SR Bratislava ako budúci povinný z vecného bremena a AVANT a.s., Lučenec, ako budúci oprávnený z vecného bremena Zmluvu o vecnom bremene č. XX XX XXXX XX 00, ktorej predmetom bolo zriadenie vecného bremena v prospech oprávneného z vecného bremena k pozemkom v kat. úz. Staré Mesto, parc. č. XXX/XX - ostatná plocha

o výmere 929 m², parc. č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 4.479 m² a parc. č. XXX

- 2 -

- ostatná plocha o výmere 3.114 m². Povinný z vecného bremena sa zaviazal strieť na týchto pozemkoch realizáciu a následné užívanie objektov v súvislosti s investičnou výstavbou v lokalite Podhradie. V čl. 4 bod 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ak do 36 mesiacov odo dňa podpisu zmluvy oprávnený z vecného bremena nezíska územné rozhodnutie, zmluvné strany podajú návrh na vklad výmazu vecného bremena z údajov katastra. Dňa 21.3.2003 bol podaný návrh na vklad práva zodpovedajúceho vecnému bremenu na Katastrálny úrad v Bratislave, Správu katastra Bratislava I. Vklad bol povolený dňa XX.X.XXXX H. R. XXXX/XX.

Dňa 15.9.2003 uzatvorili O.. I.. D. C., O.. D. C., O.. Z. G., O.. E. P., O.. D. H., O.. S. C. I. O.. I. E., B.. ako budúci predávajúci a Q. P. I. H. ako budúci kupujúci Zmluvu o budúcej zmluve o kúpe cenných papierov, v ktorej sa dohodli, že uzatvoria Zmluvu o kúpe cenných papierov do 10 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy budúceho kupujúceho budúci predávajúcim, najneskôr však v lehote do 10.1.2004. Výzvu na uzatvorenie zmluvy o kúpe cenných papierov zašle budúci kupujúci budúci predávajúcim len v tom prípade, ak spoločnosť AVANT a.s. právoplatne nadobudne v lehote dohodnutej zmluvnými stranami práva z vecného bremena zriadeného zmluvou o zriadení vecného bremena č. XX XX XXX XXX XX. Predmetom Zmluvy o kúpe cenných papierov malo byť 41.900 ks akcií spoločnosti AVANT a.s. za cenu 10.025,- Sk za jednu akciu, teda celkom za cenu 420.047.500,- Sk za všetky akcie.

Notárskou zápisnicou zo dňa XX.X.XXXX, Č.. F. XX/XXXX, F. XXXX/XXXX spísanou na Notárskom úrade JUDr. Ivana Macáka bola spísaná Zakladateľská listina o založení súkromnej akciovej spoločnosti bez výzvy na upísanie akcií, podľa ktorej spoločnosť AVANT a.s., Lučenec založila obchodnú spoločnosť Vydrica a.s., so sídlom Zámocká 3, Bratislava, so základným imaním vo výške 237.795.000,- Sk, tvoreným nepeňažným vkladom. Základné imanie bolo rozdelené na 47.559 ks akcií v emisnej hodnote 5.000,- Sk.

Listinou zo dňa 3.2.2004 vložila spoločnosť AVANT a.s., Lučenec do základného imania spoločnosti Vydrica a.s. nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. Staré Mesto, obec Bratislava - m. č. Staré Mesto, okres Bratislava I zapísané na LV č. XXXX (bližšie špecifikované v listine) v hodnote 237.795.000,- Sk.

Dňa 27.4.2006 podala spoločnosť NEO - A.V.T. a.s. na Okresný súd Bratislava I proti odporcovi Hlavnému mestu SR Bratislave návrh na určenie, že vecné bremeno zriadené zmluvou o vecnom bremene č. XX XX XXXX XX XX W. C. XX.XX.XXXX existuje a odporca je povinný umožniť navrhovateľovi užívanie nehnuteľností a výkon práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu.

Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa X.X.XXXX, Č.. P.. XXC XX/XXXXX - XX,

- 3 -

5Co/485/2012-352

právoplatným dňa 13.5.2008, v právnej veci navrhovateľa NEO - A.V.T. a.s. proti odporcovi Hlavnému mestu SR Bratislave o nariadenie predbežného opatrenia uložil odporcovi zákaz akýmkoľvek spôsobom nakladať s vecným bremenom zriadeným v prospech navrhovateľa zmluvou o vecnom bremene č. XX XX XXXX XX XX W. C. XX.XX.XXXX a uložil odporcovi povinnosť strpieť na pozemkoch, na ktorých bolo vecné bremeno zriadené, realizáciu a následné užívanie objektov súvisiacich s investičnou výstavbou v lokalite Podhradie, najmä mu zakázal uskutočniť také právne úkony, ktoré by mali za následok výmaz vecného bremena z katastra nehnuteľností. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa A..X.XXXX, Č.. P.. XCo XXX/XX-XX potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. V odôvodnení uznesenia okrem iného uviedol, že po celú dobu trvania vecného bremena nemal odporca schválený územný plán zóny, v ktorej chcel pre investičnú výstavbu získať územné rozhodnutie navrhovateľ a až do zániku vecného bremena tento územný plán zóny nevypracoval a neschválil, čím zmaril navrhovateľovi získanie územného rozhodnutia.

Listom zo dňa 15.6.2006 doručeným Správe katastra pre hl. mesto SR Bratislavu dňa 19.6.2006 spoločnosť NEO - A.V.T. a.s. (predtým AVANT, a.s.) vyúčtovala náklady a náhradu škody. V liste spoločnosť uviedla, že v súvislosti s prípravou projektu Podhradie - Vydrica po odkúpení pozemkov od Hlavného mesta SR Bratislava o výmere 2,5 ha v cene 202.467.600,- Sk Kúpnu zmluvou č. XXXXXXXXXXXXX W. C. XX.X.XXXX, bola medzi týmito zmluvnými partnermi dňa 17.12.2002 uzatvorená aj Zmluva o vecnom bremene č. XXXXXXXXXXXXX. Takýmto spôsobom celá lokalita nadobudla celistvosť a komplexnosť a spoločnosť pristúpila k príprave a následnej realizácii uceleného projektu Podhradie - Vydrica. Plynulosť v príprave uvedeného projektu z časového hľadiska bola narušená v dôsledku nečinnosti katastra tým, že v zákonnej lehote nekonal vo veci registrácie zmluvy o vecnom bremene, ktorá bola zaregistrovaná až 26.7.2005, teda cca 2,5 roka po predložení na vklad. Takýmto postupom postupne došlo k zmareniu investičného zámeru spoločnosti v lokalite Podhradie - Vydrica. V septembri 2002 už bola zrealizovaná verejná urbanisticko - architektonická súťaž. Následne bol vydaný katalóg a tým zverejnené výsledky súťaže. Náklady projektu Podhradie - Vydrica geometricky narastali, bolo treba začať splácať úver voči bankám, keď pozemky z väčšej časti boli nakúpené z cudzích zdrojov. Nakoľko problémy pretrvávali ďalej, spoločnosť musela hľadať iné riešenie, ako realizáciu svojho investičného zámeru v tejto lokalite. V druhom polroku 2003 došlo k rokovaniu

o odpredaji cenných papierov spoločnosti - akcií v cene 420 miliónov Sk, podmienkou čoho bola komplexnosť a celistvosť územia. Tým, že k 10.1.2004 neboli doriešené v katastri nehnuteľností vecné práva zo zmluvy o vecnom bremene aj tento obchod bol zmarený. Boli v tiesni, a tak so súhlasom financujúcich bánk boli nútení vložiť vlastné pozemky v lokalite Vydrica ako nepeňažný vklad do a.s. VYDRICA v hodnote 237.795.00,- Sk s úpisom akcií v počte 47.559 ks v menovitej hodnote

- 4 -

5.000,- Sk, a to vo februári roku 2004. Znamenalo to priznanie zmarenia uceleného projektu Podhradie - Vydrica. Takýmto spôsobom spoločnosť prišla o preukázateľnú sumu vo väzbe na možnosť predaja akcií za 420 miliónov Sk, nehovoriac o stratách z titulu nerealizácie investičného zámeru v lokalite Podhradie - Vydrica. Vzniknutú škodu tak predstavujú vynaložené priame náklady v sume spolu 17.524.738,40 Sk (bližšie špecifikované v liste) a ušlý zisk v sume 182.252.500,- Sk, ako rozdiel medzi sumou 420.047.500,- Sk, ktorá predstavovala cenu prevodu akcií vyplývajúcu zo Zmluvy o budúcej zmluve okúpe cenných papierov zo dňa 15.9.2003 a sumou 237.795.000,- Sk, ktorá predstavovala cenu pozemkov vyplývajúcu z Listiny o vklade nehnuteľnosti do základného imania akciovej spoločnosti zo dňa 3.2.2004.

Listom zo dňa 28.6.2006, doručeným Správe katastra pre hl. mesto SR Bratislavu dňa 28.6.2008 požiadalo Hlavné mesto SR Bratislava o výmaz vecného bremena z katastra nehnuteľností, ktorého vklad bol povolený dňa 26.7.2005 pod V-I XXX/XXXX na základe zmluvy o vecnom bremene zo dňa 17.12.2002 a to z dôvodu, že oprávnený z vecného bremena nezískal územné rozhodnutie, nakoľko to neumožňuje územný plán zóny Podhradie.

Dňa 15.9.2006 uzatvorili NEO - A.V.T. a.s., Lučenec ako postupca a STYL-2E spol. s r. o., Lučenec ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom mala byť pohľadávka postupcu voči dlžníkovi Kataster nehnuteľností, k. ú. Staré Mesto Bratislava 1, Pekná cesta 15, Bratislava týkajúca sa vyúčtovania nákladov a náhrady škody vo výške 199.777.000,- Sk. Dňa 30.9.2008 uzatvorili STYL-2E spol. s r. o., Lučenec ako postupca a EMPORA CAPITAL, a.s., Rimavská Sobota, a JUDr. Renáta Endrődyová, Lučenec ako postupníci zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom mala byť pohľadávka postupcu voči dlžníkovi Slovenská republika - Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky vo výške 6.631.389,44 eur s príslušenstvom z titulu nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu. Dňa 3.5.2010 uzatvorili EMPORA CAPITAL, a.s., Rimavská Sobota, a JUDr. Renáta Endrődyová, Lučenec ako postupcovia a SLOVAKWOOD, s.r.o., Lučenec ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom mala byť pohľadávka postupcov voči dlžníkovi Slovenská republika - Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky vo výške 6.631.389,44 eur s príslušenstvom z titulu nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu.

Súd prvého stupňa konštatoval, že zákon, ktorý vyžaduje na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky písomnú formu, zároveň predpokladá, že z hľadiska určitosti je zmluva platná, ak je v nej jednoznačne určená postupovaná pohľadávka, najmä vymedzením predmetu plnenia, osoby dlžníka, prípadne právneho dôvodu, nakoľko nepochybne, aby bolo možné jednoznačne zistiť, aká pohľadávka je predmetom postúpenia, a aby ju nebolo možné zameniť s inou pohľadávkou. V zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 15.9.2006, od ktorej pôvodný navrhovateľ

- 5 -

5Co/485/2012-353

(STYL-2E spol. s r. o.) odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu, bola postúpená pohľadávka vymedzená ako pohľadávka postupcu voči dlžníkovi Kataster nehnuteľností, k. ú. Staré Mesto Bratislava 1, Pekná cesta 15, Bratislava týkajúca sa vyúčtovania nákladov a náhrady škody vo výške 199.777.000,- Sk. Kataster nehnuteľností je geometrické určenie, súpis a popis nehnuteľností. Nie je teda subjektom práva, kataster nehnuteľností nemôže byť ani nositeľom právnej povinnosti, teda ani dlžníkom. Pokiaľ teda bola v zmluve o postúpení pohľadávky vymedzená postupovaná pohľadávka označením dlžníka ako „Kataster nehnuteľností“, teda neexistujúceho subjektu, tak potom predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bola neexistujúca pohľadávka, teda zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná (§ 37 ods. 2, § 39 OZ), resp. predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bola iná pohľadávka, ako je uplatňovaná v tomto konaní, nakoľko v tomto konaní ide o pohľadávku proti dlžníkovi „Slovenská republika - Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky“. Z uvedeného vyplýva, že pôvodný navrhovateľ (STYL-2E

spol. s r. o.) nebol nikdy nositeľom resp. vlastníkom pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, a teda nebol aktívne legitimovaný na podanie takéhoto návrhu. Rovnako nemá aktívnu vecnú legitimáciu ani súčasný navrhovateľ, ktorý ju odvodzuje od ďalších vyššie citovaných zmlúv o postúpení pohľadávky, ktoré však takisto nemôžu byť platné, nakoľko pôvodný navrhovateľ nemohol postúpiť pohľadávku, ktorú nikdy nemal. Z uvedených dôvodov súd návrh zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie na strane navrhovateľa.

Je síce pravdou, že súd v konaní na základe vyššie uvedených zmlúv o postúpení pohľadávok pripustil zámenu účastníka na strane navrhovateľa, avšak tu súd poukázal na to, že predpokladom pre vyhovieť návrhu v zmysle § 92 ods. 2 a 3 O.s.p. je preukázanie formálnych podmienok (že nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva na iného, ďalej že táto skutočnosť nastala po začatí konania, a napokon, že nadobúdateľ práva súhlasí so vstupom do konania, ak má nastúpiť na miesto doterajšieho navrhovateľa). V štádiu, pri ktorom súd posudzuje splnenie uvedených predpokladov, skúma tvrdenia, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť takéhoto procesného návrhu, len z hľadiska ich možnosti (spôsobilosti) vyvolať tvrdený právny účinok - prevod alebo prechod práva na iného. Posúdenie toho, či k prevodu alebo prechodu práva skutočne došlo, je vyhradené až rozhodnutiu vo veci samej (pri skúmaní vecnej legitimácie účastníka konania).

Súd prvého stupňa nakoniec ale návrh zamietol aj z ďalších dôvodov. Navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady škody voči štátu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v tom, že o vklade práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nebolo rozhodnuté v zákonnej lehote, ale až po viac ako 2 rokoch odo dňa podania návrhu na vklad. Je pravdou, že v danom

- 6 -

prípade došlo zo strany orgánu správy katastra k porušeniu zákona, konkrétne § 32 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z., čo možno považovať za nesprávny úradný postup. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu je však nielen nesprávny úradný postup, ale aj existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Navrhovateľ v konaní uplatňoval náhradu škody súvisiacu so zmarením investičného zámeru v lokalite Podhradie - Vydrica. Predpokladom realizácie tohto projektu bolo získanie územného rozhodnutia, ktoré však nemohlo byť vydané, pokiaľ hlavné mesto neschválilo územný plán. Ako vyplýva z listinných dôkazov založených v spise, ako aj z vyjadrenia samotného navrhovateľa, hlavné mesto do zavkladovania vecného bremena územný plán neschválilo a navrhovateľ resp. jeho právny predchodca územné rozhodnutie nezískal. Z uvedeného je zrejme, že pokiaľ by aj bol povolený vklad vecného bremena v zákonom stanovenej lehote, projekt by nemohol byť realizovaný, nakoľko nebol schválený územný plán a nebolo vydané územné rozhodnutie. Nie je teda daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom orgánu štátu a vznikom škody, nakoľko ak by aj nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, škoda by vznikla aj tak, keďže schválenie územného plánu nezáviselo od rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu vecného bremena.

V neposlednom rade súd návrh zamietol aj z dôvodu premlčania. Podľa zák. č. 58/1969 Zb. (rovnako aj podľa zák. č. 514/2003 Z.z.) právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Z listinných dôkazov založených v spise vyplýva, že všetka navrhovateľom vyčíslená škoda, či už priame náklady alebo ušlý zisk, vznikli do februára 2004, kedy si aj spoločnosť AVANT a.s. mala priznať zmarenie projektu Podhradie - Vydrica, pričom celú škodu malo spôsobiť to, že nebolo zavkladované vecné bremeno, pričom vo februári 2004 uplynul už takmer rok od podania návrhu na vklad do katastra nehnuteľností. Z uvedeného vyplýva, že poškodený, teda spoločnosť AVANT a.s. sa najneskôr vo februári 2004 dozvedela o škode. Trojročná premlčacia doba potom uplynula vo februári 2007, pričom návrh na súd bol podaný až dňa 24.4.2007, teda zjavne po uplynutí premlčacej doby. K prerušeniu plynutia premlčacej doby nedošlo, nakoľko poškodený nepožiadaval o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (aspoň to v konaní netvrdil ani nepreukázal).

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody zamietnutia návrhu, sa súd už bližšie nezaoberal výškou uplatnenej škody, ktorej výška, najmä v časti ušlého zisku, nebola riadne preukázaná, rovnako súd tiež nevykonal ostatné účastníkmi navrhnuté dôkazy (napr. výsluch svedka D.. D. E. a ďalšie), nakoľko by to bolo nadbytočné, uzavrel súd prvého stupňa.

O trovách konania odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže

- 7 -

5Co/485/2012-354

úspešný odporca nenavrhol, aby mu bola priznaná náhrada trov konania, súd mu náhradu trov konania nepriznal (§ 151 ods. 1 O.s.p.). O trovách štátu súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p. Trovy štátu tvorí svedočne vyplatené svedkovi Ing. arch. D. C. v sume 22,60 eur na základe uznesenia prvostupňového súdu zo dňa 20.2.2012 č.k. XC XX/XXXX-XXX.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c) a f) O.s.p, keď súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, a následne jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka (O.z.), v zmysle ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku postúpiť písomnou zmluvou inému aj bez súhlasu dlžníka. V zmysle ustanovenia § 526 ods. 2 O.z. ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Listom zo dňa 30. 12. 2006 postupca NEO-A.V.T., a.s. oznámil postúpenie pohľadávky dlžníkovi. Takéto oznámenie je jednostranným právnym úkonom, ktorým vznikajú právne účinky postúpenia a to bez ohľadu na obsah zmluvy o postúpení pohľadávky. Záver prvostupňového súdu o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky je teda nesprávny. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky bez toho, aby súd ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovoliť neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie, toho by sa mohol domôcť len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.

Taktiež odvolateľ nesúhlasil s názorom prvostupňového súdu, že napriek tomu, že v konaní bola pripustená zámena účastníkov na strane navrhovateľov vychádzajúc z uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávky, bolo to v štádiu, kedy súd skúmal preukázanie formálnych podmienok a skúmanie toho, či k prevodu pohľadávky skutočne aj došlo, je vyhradené až rozhodnutiu vo veci samej. Ak súd právoplatne zámenu účastníkov konania pripustil a ďalej s navrhovateľom riadne konal, nemôže neskôr toto svoje rozhodnutie sám zrušiť s poukazom na následné skúmanie vecnej legitimácie účastníka konania. Ak mal prvostupňový súd za to, že už prvá zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná a preto ani žiadna ďalšia nemohla byť platná, nemal pripustiť v konaní zámenu účastníkov konania, pretože tou rozhodnou skutočnosťou, s ktorou právne predpisy v posudzovanej príhode spájajú prechod práva, je práve postúpenie pohľadávky.

Odvolateľ nesúhlasil ani so záverom prvostupňového súdu, že pokiaľ by aj bol povolený vklad vecného bremena v zákonnej lehote, projekt by nemohol byť realizovaný a teda nie je daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom orgánu štátu a vznikom škody. Navrhovateľ poukazoval na skutočnosť,

- 8 -

že spoločnosti AVANT, a.s. vznikla škoda, okrem priamych nákladov aj tým, že sa jej majetok zmenšil o majetkovú hodnotu, ktorú by tento majetok mal, keby bol vklad zmluvy o zriadení vecného bremena povolený, teda o hodnotu práv z vecného bremena. Hodnota týchto práv bola významná bez ohľadu na to, či v čase ich vzniku už územný plán schválený bol alebo nie. Všetka územnoplánovacia dokumentácia uvedenej lokality, platná vtedy či dnes predpokladala reanimáciu pôvodnej zástavby tak, aby bola dosiahnutá kontinuita so zástavbou celého podhradia. V danej lokalite sa nikdy teda neriešila otázka, či tam zástavba bude alebo nebude povolená, riešilo sa len to, akou formou bude realizovaná. Keďže so zástavbou uvedenej lokality sa vždy počítalo a bolo úplne nepochybné, že skôr alebo neskôr sa s ňou začne, nebolo nepodstatné, v akom rozsahu a s akými právami tam kto vlastní pozemky. Uplatňovanú výšku škody vo forme ušlého zisku odvodil navrhovateľ zo zmluvy o budúcej zmluve o prevode cenných papierov, ktoré v tom čase bolo možné predať za sumu 420.047.500 Sk a to aj napriek tomu, že ešte nebol schválený územný plán. Pritom hodnota uvedených akcií reálne odrážala cenu pozemkov, ktoré spoločnosť AVANT, a.s. v tom čase vlastnila v lokalite Vydrice a to aj s právami z vecného bremena, ktoré mali vzniknúť na základe vyššie uvedenej zmluvy o zriadení vecného bremena. Táto zmluva bola predsa uzatvorená v čase, kedy nebol ešte schválený územný plán uvedenej lokality, avšak nie toto bolo podstatnou skutočnosťou pre stanovenie hodnoty akcií spoločnosti AVANT, a.s. v tom čase, tým

faktorom bola hodnota práv z vecného bremena, ktorý výrazne ovplyvňoval cenu týchto pozemkov. V tejto súvislosti navrhovateľ namietol aj nevypočutie vtedajšieho primátora ako svedka, čo súd prvého stupňa odmietol, a teda neúplne zistil skutkový stav veci, pri hodnotení dôkazov potom jednostranne prihliadal len na argumentáciu odporcu, bez poznania širších súvislostí celej veci.

Napokon navrhovateľ rozporoval aj záver súdu prvého stupňa o premlčaní práva, keď o vzniku škody sa mohol navrhovateľ resp. jeho právny predchodca dozvedieť prvýkrát až v momente, kedy sa dozvedel o povolení vkladu práva z vecného bremena do katastra nehnuteľností, do doby právoplatnosti tohto rozhodnutia vždy existovala možnosť, že z nejakého dôvodu bude jeho návrh na povolenie vkladu zamietnutý, v takom prípade by ani meškanie príslušnej správy katastra nemohlo privodiť škodu, ak by napr. sama zmluva vykazovala také vady, pre ktoré by nebolo možné povoliť jej vklad. Okrem toho z výpovede svedka Ing. I. D. C. vyplynulo, že právny predchodca navrhovateľa sa domnieval, že proces vkladu zmluvy o zriadení vecného bremena zdržiava mesto Bratislava ako druhý účastník zmluvy, ktorý určitými právnymi krokmi skutočne v niektorých prípadoch môže vkladové konanie zdržiavať (napr. návrhom na prerušenie vkladu v prípade odstúpenia od zmluvy a pod.). Až momentom rozhodnutia o povolení vkladu zmluvy sa teda mohol navrhovateľ dozvedieť, kto za škodu zodpovedá, resp. v prípade povolenia tohto vkladu získal istotu, že zmluva je po právnej i formálnej stránke v poriadku a teda nič nebránilo povoleniu vkladu v

- 9 -

5Co/485/2012-355

zákonnej lehote. Do doby tohto rozhodnutia túto istotu nemal a nemohol teda vidieť, kto za spôsobenú škodu nesie zodpovednosť, uzavrel odvolanie navrhovateľ, ktorý z vyššie uvedených dôvodov navrhol zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa podrobne rozobral predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v danom prípade a ich splnenie, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa navrhol z jeho správnych dôvodov potvrdiť.

Odvolací súd prejednal vec v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., dospel pritom k záveru, že výrok napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa je vecne správny.

Podľa § 524 ods. 1 O.z. veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 O.z. s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 O.z. postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods. 2 O.z. ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

V zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 15.9.2006 bola postúpená pohľadávka vymedzená ako pohľadávka postupcu voči dlžníkovi Kataster nehnuteľností, k. ú. Staré Mesto Bratislava 1, Pekná cesta 15, Bratislava, týkajúca sa vyúčtovania nákladov a náhrady škody vo výške 199.777.000,- Sk.

Ak oznámil postupca dlžníkovi, že pohľadávku postúpil postupníkovi, potom dlžník nemá (s výnimkou prípadov uvedených v § 525 O.z., eventuálne prípadov, kedy by dlžník preukázal, že postúpenie pohľadávky malo za následok zmenu - zhoršenie - jeho právneho postavenia voči postupníkovi v spore o úhradu pohľadávky) k dispozícii obranu založenú na námietke neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Ku zmene v osobe veriteľa môže dôjsť len na základe platnej zmluvy o postúpení pohľadávky. Otázka platnosti tejto zmluvy však nie je rozhodná z hľadiska účinkov splnenia dlhu postupníkovi, ak oznámi postúpenie pohľadávky dlžníkovi postupca. Za tejto situácie, keď dlžník nie je oprávnený dožadovať sa zmluvy o postúpení pohľadávky, zaniká jeho záväzok splnením i v prípade, že

zmluva o postúpení pohľadávky z akéhokoľvek dôvodu neexistuje. Zmena osoby oprávnenej prijať plnenie sa viaže na oznámenie postupcu dlžníkovi, že došlo k postúpeniu pohľadávky, tieto účinky nastanú aj vtedy, ak k cesii nedošlo vôbec alebo zmluva o postúpení bola neplatná. Pre dlžníka nie je rozhodné, či k postúpeniu pohľadávky aj skutočne došlo, podstatné je, či postupovaný dlh existuje, nie je už vecou dlžníka, kto ho vymáha; dlžník má plniť podľa pokynov veriteľa. Otázkou, či k postúpeniu došlo a či postúpenie bolo platné, je možné riešiť len v spore medzi postupcom a postupníkom. Ak nie je podľa hmotného práva pre určenie osoby, ktorá je v dôsledku postúpenia pohľadávky a následnej notifikácie veriteľa dlžníkovi oprávnená prijať plnenie s účinkami splnenia dlhu, rozhodné, či zmluva o postúpení bola platná a či k nej skutočne došlo, potom táto okolnosť nemôže byť významná ani v súdnom konaní. Súd skúma to, čo je dané podľa hmotného práva, toto sa nemení len preto, že dôjde k sporu. Námietka neplatnosti zmluvy o postúpení tak s výnimkou prípadov uvedených v § 525 O.z. dlžníkovi voči postupníkovi neprináleží.

Hoci záver súdu prvého stupňa, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 15.9.2006 je v danom prípade absolútne neplatná, považuje odvolací súd za správny, tento záver je pre spor postupníka s dlžníkom, ktorému postúpenie pohľadávky notifikoval postupca, nerozhodný za predpokladu, že išlo o notifikáciu platnú. Oznámenie o postúpení pohľadávky (notifikácia) je jednostranným právnym úkonom postupcu voči dlžníkovi, z tohto dôvodu musí oznámenie spĺňať všetky náležitosti právneho úkonu, ktoré vyžaduje § 34 a nasl. O.z. Ak nebude oznámenie o postúpení pohľadávky platným právnym úkonom, nemôže ani vyvolať účinky predvídané v § 526 ods. 1 a 2 O.z. Dlžník nie je oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení, pokiaľ bude oznámenie možné považovať za platný právny úkon. V prípade neplatnej notifikácie nemôže dôjsť k zmene v osobe oprávnenej na prijatie plnenia, za tejto situácie sa dlžník zbaví záväzku plnením postupcovi, ibaže ku zmene osoby oprávnenej prijať plnenie dôjde novou (platnou) notifikáciou, alebo tým, že postupník dlžníkovi postúpenie pohľadávky preukáže predložením platnej zmluvy o postúpení pohľadávky.

O platnosti notifikácie (oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 30. 12. 2006) na rozdiel od zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.9.2006 v danom prípade niet žiadnych pochyb. Postúpenie pohľadávky bolo postupcom (NEO-A.V.T., a.s.) listom zo dňa 30. 12. 2006 oznámené tak Katastrálnemu úradu v Bratislave, Ministerstvu financií SR v Bratislave, ako aj Úradu geodézie, kartografie a katastra SR v Bratislave, v oznámení je identifikovaná pohľadávka v rovnakej výške ako v zmluve o postúpení, z titulu náhrady škody spôsobenej Katastrálnym úradom v Bratislave, Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislava. Záver súdu prvého stupňa, podľa ktorého pôvodný navrhovateľ (STYL-2E spol. s r. o.) nebol nikdy nositeľom resp. vlastníkom pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, a teda

nebol aktívne legitimovaný na podanie takéhoto návrhu, rovnako nemá aktívnu vecnú legitimáciu ani súčasný navrhovateľ, ktorý ju odvodzuje od ďalších zmlúv o postúpení pohľadávky, ktoré však takisto nemôžu byť platné, nakoľko pôvodný navrhovateľ nemohol postúpiť pohľadávku, ktorú nikdy nemal, pre ktorý dôvod súd prvého stupňa návrh zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie na strane navrhovateľa, vecne správny nebol. Dlžníkovi, ak je o úhradu dlhu žalovaný novým veriteľom, označeným v oznámení o postúpení pohľadávky pôvodného veriteľa, neprísluší námietka nedostatku aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa, pretože túto otázku súd v tomto konaní vôbec nie je oprávnený skúmať, spor o platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky je možné skúmať len v konaní medzi pôvodným a novým veriteľom. Dlžníkovi však zostáva zachovaný charakter a rozsah námietok v rovnakej podobe, v akej ich mal pred postúpením pohľadávky resp. pred doručením oznámenia o postúpení pohľadávky, jeho možnosť obrany sa postúpením pohľadávky nezužuje, ale ani nerozširuje.

Celkom nesprávny však bol názor odvolateľa, podľa ktorého ak mal prvostupňový súd za to, že už prvá zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná a preto ani žiadna ďalšia nemohla byť platná, nemal pripustiť v konaní zámenu účastníkov konania, pretože rozhodnou skutočnosťou, s ktorou právne predpisy v posudzovanej príhode spájajú prechod práva, je práve postúpenie pohľadávky, keď z ust. § 92 ods. 3 vety prvej O.s.p. síce vyplýva, že súd rozhodujúci o súhlase so zmenou musí posúdiť, či navrhovateľ preukázal prechod alebo prevod práv a povinností, avšak pre účely takéhoto rozhodnutia stačí preukázanie, že nastala (formálno-právna) skutočnosť, ktorá môže mať podľa hmotného práva za následok prechod alebo prevod práv a povinností. Súd v tomto štádiu nie je oprávnený hodnotiť,

či sú inak naplnené predpoklady pre takéto právne nástupníctvo z pohľadu hmotnoprávnej úpravy. To znamená, že nie je jeho úlohou prechod alebo prevod práv a povinností posúdiť podľa hmotného práva v rozsahu zodpovedajúcom možnému záveru pre rozhodnutie vo veci samej (posúdiť, či podľa hmotného práva skutočne k prechodu alebo prevodu práv a povinností došlo). Súd teda nemá v rámci rozhodnutia podľa § 92 ods. 2 a 3 O.s.p. hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotnoprávnej úpravy a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej.

Predpokladom objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je 1/ skutočnosť, že poškodenému vznikla škoda alebo majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, 2/ príslušný orgán štátu sa dopustil nesprávneho úradného postupu a 3/ škoda je príčinnej súvislosti s týmto postupom, teda nesprávny postup orgánu štátu je so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku. Nesprávnym úradným postupom sa rozumie porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu v rámci jeho činnosti;

- 12 -

spravidla ide o postup nesúvisiaci s rozhodovacou činnosťou. Nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou je napríklad aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami správne vydané alebo malo byť vydané v určitej lehote, prípadne tým môže byť aj iná nečinnosť štátneho orgánu alebo iné vady týkajúce sa vedenia konania.

Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne, v prípade nesplnenia čo aj len jedného z nich nie je daná táto zodpovednosť.

O vzťah príčinnej súvislosti (tzv. kauzálny nexus) v prípade objektívnej zodpovednosti štátu za škodu sa jedná, ak vznikla škoda následkom nezákonného rozhodnutia či nesprávneho úradného postupu, teda ak je doložené, že nebyť vydania nezákonného rozhodnutia či nesprávneho úradného postupu, ku škode by nedošlo. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva; príčinou vzniku škody môže byť len tá okolnosť, ktorá škodu spôsobila a bez ktorej by škodlivý následok nenastal. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčiny škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon zodpovednosť v danom prípade spája. Príčina musí mať nepochybnú vecnú väzbu na vznik škody; príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou nie je naopak daná tam, kde do deja vstúpila iná - od právne kvalifikovanej okolnosti na strane štátu nezávislá - skutočnosť, ktorá je pre vznik škody rozhodujúca, teda ak je vznik ujmy vyvolaný bezprostredne okolnosťou, ktorá nemá vecný vzťah k vydaniu nezákonného rozhodnutia či nesprávneho úradného postupu.

Príčinou vzniku škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom môže byť len taký úradný postup, bez ktorého by škodný následok nevznikol. Základom je úvaha, či by škodlivý následok nastal bez existencie nesprávneho úradného postupu. Ak by tomu tak bolo, príčinná súvislosť daná nie je.

V súdnej veci navrhovateľ identifikoval škodu ako rozdiel medzi hodnotou pozemkov, na ktorých sa mal realizovať projekt Vydrica, teda nielen pozemkov vo vlastníctve právneho predchodcu navrhovateľa získaných na základe kúpnej zmluvy, ale tiež vrátane pozemkov zo zmluvy o zriadení vecného bremena, išlo de facto o hodnotu investičného projektu Vydrica, čo bola hodnota 420.047.500,- Sk, a hodnotou pozemkov bez pozemkov zo zmluvy o zriadení vecného bremena, ktorú predstavuje cena za predaj akcií spoločnosti, ktorá vlastnila tieto pozemky (237. 795.000,- Sk). Škodu tvoria aj priame náklady vynaložené v súvislosti s realizáciou investičného projektu Vydrica vo výške 17.524.738,- Sk.

Právny predchodca navrhovateľa sa stal víťazom verejnej súťaže vyhlásenej hlavným mestom SR Bratislavou na výstavbu v oblasti Vydrica. Za týmto účelom

- 13 -

5Co/485/2012-357

nadobudol časť pozemkov do svojho vlastníctva, v prípade pozemkov, na ktorých sa nachádzali archeologické fragmenty a technická infraštruktúra (napr. cesty) to nebolo možné riešiť prevodom vlastníckeho práva, preto sa možnosť realizácie projektu zabezpečila vecným bremenom v prospech právneho predchodcu navrhovateľa. Keďže projekt investičnej výstavby sa mal realizovať aj na pozemkoch, ktoré nemohli byť predmetom prevodu, zabezpečilo sa právo stavať na týchto pozemkoch

v prospech predchodcu navrhovateľa vecným bremenom. Bez získania práva stavať na uvedených pozemkoch zo zmluvy o zriadení vecného bremena nemohlo dôjsť k realizácii investičného projektu. Celý projekt bol koncipovaný ako jednotný celok, ktorý mal byť postavený na pozemkoch vo vlastníctve právneho predchodcu navrhovateľa a na pozemkoch, ku ktorým bolo zriadené vecné bremeno.

Súd prvého stupňa teda správne skonštatoval, že predpokladom realizácie projektu Vydrica bolo získanie územného rozhodnutia, ktoré však nemohlo byť vydané, pokým hlavné mesto neschválilo územný plán, pričom hlavné mesto do zavkladovania vecného bremena územný plán neschválilo a navrhovateľ resp. jeho právny predchodca územné rozhodnutie nezískal. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ by aj bol povolený vklad vecného bremena v zákonom stanovenej lehote, projekt by nemohol byť realizovaný, nakoľko nebol schválený územný plán a nebolo vydané územné rozhodnutie. Nie je teda daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom orgánu štátu a vznikom škody, nakoľko ak by aj nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, škoda by vznikla aj tak, keďže schválenie územného plánu nezáviselo od rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu vecného bremena. Škodlivý následok by tak nepochybne nastal aj bez existencie nesprávneho úradného postupu, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom orgánu štátu a vznikom škody daná byť nemôže. Nesprávny úradný postup tak v danom prípade nemal nepochybnú vecnú a bezprostrednú väzbu na vznik škody; príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou nie je daná tam, kde do deja vstúpila iná - od právne kvalifikovanej okolnosti na strane štátu nezávislá - skutočnosť, ktorá je pre vznik škody rozhodujúca, teda ak je vznik ujmy vyvolaný bezprostredne okolnosťou, ktorá nemá vecný vzťah k vydaniu nezákonného rozhodnutia či nesprávnemu úradnému postupu.

Premlčanie je uplynutie času stanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané, v dôsledku čoho môže povinný subjekt čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Účelom inštitútu premlčania je na jednej strane viesť oprávneného (veriteľa) k tomu, aby v prípade nesplnenia záväzku povinným (dlžníkom) zbytočne neodkladal uplatnenie svojho práva, na druhej strane poskytnúť dlžníkovi nástroj na obranu proti veriteľovi, ktorý svoje právo neuplatnil v stanovenej lehote. Premlčacou dobou sa rozumie doba, v

- 14 -

ktorej musí byť vykonané právo, aby nedošlo k jeho premlčaniu. Vznesenie tejto námietky nemá za následok zánik samotného práva; dlžníkom účinne vznesená námietka premlčania bráni súdnej vymáhateľnosti premlčaného práva. Námietka premlčania môže byť úspešne uplatnená len za predpokladu, že sa veriteľ svojho práva behom premlčacej doby nedomáhal uplatnením na súde.

Podľa § 22 ods. 1 až 3 zákona č. 58/1969 Zb. právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia. Najneskôr sa toto právo premlčí za desať rokov odo dňa, keď poškodenému bolo doručené (oznámené) nezákonné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Ak je potrebné nárok predbežne prerokovať na ústrednom orgáne (§ 9 ods. 1), premlčacia doba odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však po dobu šiestich mesiacov, neplynie.

Poškodený sa v zmysle ust. § 22 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. (rovnako ako v zmysle ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka) dozvie o škode vtedy, keď zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno odôvodniť vznik škody a orientačne (približne) i jej rozsah (tak, aby bolo možné aspoň približne určiť výšku škody v peniazoch).

V danom prípade bol nárok na náhradu škody uplatnený titulom zodpovednosti za nesprávny úradný postup orgánu štátu, ku ktorému došlo dňa 22. júna 2003 (márnym uplynutím lehoty určenej na rozhodnutie príslušného orgánu v zmysle § 32 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z.). Skutkové okolnosti, z ktorých navrhovateľ resp. jeho právny predchodca mohol odôvodniť vznik škody a jej rozsah, boli tomuto známe po zistení rozdielu medzi cenou za prevod akcií vyplývajúcich zo zmluvy o budúcej zmluve o kúpe cenných papierov zo dňa 15. 9. 2003 a cenou pozemkov vyplývajúcou z listiny o vklade nehnuteľností do základného imania akciovej spoločnosti zo dňa 3. 2. 2004 a notárskej zápisnice zo dňa 15. 1. 2004 N 29/2004, Nz 3352/2004. Od týchto dátumov potom začala plynúť trojročná subjektívna premlčacia doba podľa ust. § 22 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. Podľa tohto ustanovenia sa právo na náhradu škody premlčí

za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Toto ustanovenie neuvádza ako predpoklad začiatku plynutia premlčacej doby, okrem vedomosti poškodeného o škode i vedomosť poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá. Uvedená úprava na rozdiel oproti úprave podľa ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že subjektom zodpovedným podľa zák. č. 58/1969 Zb. je vždy štát (§ 18 a § 25 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb.). Pre zistenie počiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby v zmysle citovaného ustanovenia nie je preto potrebné zaoberať sa vedomosťou poškodeného o osobe škodcu (§ 18 a § 25 ods. 1 citovaného zákona). Otázkou, ktorý orgán vystupuje v mene štátu v právnych vzťahoch upravených v tomto zákone rieši ust. § 25 ods. 2 a § 9 ods. 1 citovaného zákona.

- 15 -

5Co/485/2012-358

Vzhľadom na skutočnosť, že subjektívna 3-ročná premlčacia doba navrhovateľovi resp. jeho právneho predchodcu uplynula najneskôr dňa 3. februára 2007 a návrh na začatie konania bol podaný na súde dňa 24. apríla 2007, správne dospel súd prvého stupňa k záveru, že nárok navrhovateľa na náhradu škody je so zreteľom k ust. § 22 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. premlčaný.

Pokiaľ navrhovateľ argumentoval tým, že až momentom rozhodnutia o povolení vkladu zmluvy sa mohol jeho právny predchodca dozvedieť, kto za škodu zodpovedá, resp. že až v prípade povolenia tohto vkladu získal istotu, že zmluva je po právnej i formálnej stránke v poriadku a teda nič nebránilo povoleniu vkladu v zákonnej lehote, keď do oznámenia tohto rozhodnutia túto istotu nemal a nemohol teda vidieť, kto za spôsobenú škodu nesie zodpovednosť, poukazuje odvolací súd na zákonnú povinnosť príslušnej správy katastra rozhodnúť o návrhu na vklad do 30 dní odo dňa doručenia návrhu na vklad v zmysle § 32 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností, pričom v zmysle § 31 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne, resp. ak sú podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak je to účelné, správa katastra môže rozhodnúť len o časti návrhu.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že hoci v danom prípade došlo zo strany štátu ako zodpovednostného subjektu k nesprávnemu úradnému postupu jeho orgánu, vznik škody v príčinnej súvislosti s týmto nesprávnym úradným postupom preukázaný nebol, absentujú tak predpoklady pre priznanie (tiež premlčaného) nároku navrhovateľa a preto súd prvého stupňa rozhodol správne, keď návrh navrhovateľa zamietol. Vzhľadom na uvedený právny záver sa rovnako správne samotnou výškou škody v konaní nezaoberal.

Odvolaciemu súdu potom neostalo než napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z hľadiska vecnej správnosti jeho výroku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keď odporcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.